N°. 97. Ao. 1832.

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 3den DECEMBER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 12 October.

Men verzekert dat de Londensche Conferentie sedert eenige dagen hare werkzaamheden gestaakt heeft, en eerst na de terugkomst van Lord *Durham* en de aankomst te Londen van al de ministers van Groot-Brittannie, die zich op hunne zomer-verblijven tot dus verre bevonden, hare zittingen zal hervatten, zoodat men in de eerste dagen geene beslissing uit Londen te gemoet ziet.

De berigten uit onze Oost-Indische Bezittingen geven de volgende gunstige tijdingen:

De *Javasche Courant* van 5 Junij bevestigt nu, in een den 31sten Mei van Buitenzorg gedagteekend artikel, het dempen van den opstand der Chinezen in het Krawangsche, op de volgende wijze:

» Wij vinden ons in de gelegenheid, onze Lezers te kunnen bevestigen, dat de rust, vroeger gestoord door den opstand der Chinezen in het Krawangsche, thans volkomen is hersteld. Dit snel en beslissend einde wordt, voor zoo verre de militaire operatiën betreft, door den overste *Michiels* veelal toegeschreven aan de ijverige medewerking van zijne onderhebbende officieren, onder welke door dien hoofdofficier als nog worden geciteerd de kapitein kommandant der eerste kompagnie van het 7de bataillon, *de Rochemont*, en de 2de luitenant van hetzelfde korps *Bernhardt*, die bij deze expeditie de functie van adjudant heeft waargenomen."

Brieven uit Semlin melden, dat men aldaar tijding heeft, dat het overschot der Turksche armee in Sijrie door de Egijptenaren andermaal aangevallen en geheel verslagen is. Men beweert overigens stellig, dat de Porte de hulp van Rusland, Frankrijk en Engeland ingeroepen heeft.

Handelsberigten uit *Zuid-Amerika* luiden als volgt:

Te Venezuela is thans alles rustig; het Congres heeft aan het uitvoerend bewind buitengewone magt verleend, om hetzelve behoorlijk in staat te stellen om alle oproerige ondernemingen te verijdelen; deze maatregel is vooral noodig om de uit Nieuw-Grenada verbannen en binnen Venezuela toegelaten voormalige aanhangers van Bolivar in het oog te houden.

De vooruitzigten op eene algemeene vereeniging van de drie afgescheiden Staten van Columbia worden dagelijks helderder en de Gouvernementen van Nieuw-Grenada en Venezuela leggen eene loffelijke gezindheid aan den dag ter vervulling van dien wensch, welke in de harten van alle weldenkende Columbianen opgesloten ligt.

Te Laguaira wordt de Handel dagelijks levendiger en de In- en Uitvoer belangrijker; in de maand Maart ll. zijn aldaar 31 vaartuigen met ladingen ingeklaard.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 7 October.

Onze dagbladen behelzen thans en het nieuwe concept-traktaat, door Lord *Palmerston* aan de Nederlandsche regering voorgeslagen, en het antwoord door deze aan de Conferentie gezonden, van welk laatste reeds vroeger de *Times* den gedeeltelijken inhoud had medegedeeld; dit laatste stuk is, in deszelfs geheel van dit volgenden inhoud:

« LONDEN *den* 20 *September* 1832.

» HH. Exc. de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Grootbrittannie, Pruissen en Rusland, te Londen in conferentie vergaderd, hebben bij hun protocol van den 27 Januarij 1831, n°. 12, de grondslagen bepaald, welke bestemd waren, om de afscheiding van Belgie van Holland tot stand te brengen. Zij besloten, dat de vijf Hoven, eenstemmig tot voormelde grondslagen overeengekomen zijnde, dezelve regtstreeks aan de onmiddelijk belanghebbende partijen zouden mededeelen, en dat zij zich zouden verstaan over de beste middelen, om die grondslagen te doen aannemen en ten uitvoer leggen. De Koning der Nederlanden trad tot deze grondslagen toe, en beschouwde sedert die toetreding als eene daad, welke de wederzijdsche verbindtenissen tusschen Zijne Majesteit en de vijf Mogendheden bepaalde, en hij vorderde, dat de grondslagen, welke in Belgie verworpen werden, dáár zouden gehandhaafd worden.

» De Conferentie gaf aan deze vordering geen gehoor. Den 24 October 1831 kwam zij nopens nieuwe grondslagen van scheiding overeen, bestaande in 24 artikelen, welke, gelijk te verwachten was, door Belgie werden aangenomen. Den 11 November 1831 werden dezelve opgenomen in een traktaat tusschen de gevolmagtigden der vijf Hoven en Belgie, en later door de contracterende partijen bekrachtigd, met voorbehoudingen van drie Mogendheden, welke door de twee andere werden toegestaan. De Koning der Nederlanden, zonder eenigermate het regt op te geven, hetwelk hij met zijne toetreding tot de grondslagen van den 27 Januarij 1831 verkregen had, stemde er in toe, om de Conferentie op het nieuwe terrein, waarop zij zich geplaatst had, zoo veel mogelijk te volgen; en Z. M. bepaalde zich, terwijl hij den inhoud van het meerendeel der 24 artikelen aannam, om wijzingen in den inhoud van eenige derzelve te eischen.

» De wensch van de Nederlandsche regering, om mede te werken tot eenen maatregel, oogenschijnlijk geschikt tot handhaving van den algemeenen vrede, noopte haar, in den loop der onderhandelingen, om den kring der gevorderde wijzigingen achtervolgens te beperken.

» Bij eene Nota van den 30 Junij 1832 hadden de ondergeteekende gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden de eer, aan de Conferentie een ontwerp van traktaat aan te bieden, waarbij Z. M. toestemde, om in de zwarigheden te gemoet te komen, voortspruitende uit de twee geschilpunten, welke meer bijzonder de regten van den Koning en het belang der Natie, het grondgebied en de openbare schuld, betroffen. Dit ontwerp scheen in Londen een' gunstigen indruk te maken. Op eenige bedenkingen, welke de Conferentie in hare vergadering van den 6 Julij, opperde, bood de ondergeteekende, bij zijne Nota van den 10 daaraanvolgende, en, ingevolge van additionele voorschriften van zijn hof, bij eene Nota van den 25 Julij, nieuwe voordeelen (voor Belgie) aan, met opzigt tot de vaart op de binnenlandsche wateren, en tot de handelgemeenschap met Duitschland door Limburg. Andere aanmerkingen waren gemaakt nopens het opstel van het Nederlandsche traktaat, hetwelk de Conferentie had overwogen. Zij werden het onderwerp van een zorgvuldig onderzoek te 's Gravenhage, waar, ofschoon verscheidene der voorgeslagen wijzigingen in de bepalingen van het ontwerp ernstige ongelegenheden aanboden, alles werd gedaan, om het meerendeel daarvan aan te nemen. Ingevolge van den wensch, om deze laatste hinderpalen uit den weg te ruimen, was de ondergeteekende nader gemagtigd, met eene kleine verandering, twee nieuw voorgestelde bepalingen te bekrachtigen, wegens het loodswezen in de gaten, en de bakens van de Schelde; en wegens de inlassching in het traktaat met de vijf Mogendheden, van een artikel, betrekkelijk de goedkeuring van de agenten van het Huis *van Nassau*, en van de Duitsche Bondsvergadering, tot de schikkingen nopens het grondgebied; bijvoegingen, welke men, zoo als in Londen werd gezegd, van weinig beteekenis beschouwde.

» Ingevolge dezen bevredigenden voortgang, werden de voorstellen van het 's Gravenhaagsche kabinet, in beginselen en in strekking, gereedelijk aangenomen, en geschikt geoordeeld, om eene gelukkigen uitslag tot stand te brengen. Van den 20 Julij werden de diplomatische vergaderingen met dat inzigt geopend, en volgden elkander menigvuldig op: er werd eene uitkomst bereikt, waaraan de Koning groot belang hechtte. Het regtstreeksche traktaat tusschen Z. M. en de vijf Mogendheden, waarvan het ontwerp den 30 Junij was overgelegd, en reeds door den inhoud van het antwoord Hunner Excellentien van den 10 Julij, *hoofdzakelijk* was toegestemd, werd ook goedgekeurd wat het *opstel* betreft, en de ondergeteekende wenschte zich geluk, aan zijn hof het berigt te kunnen mededeelen van het welslagen van pogingen, waardoor, met gemeenschappelijke toestemming, de onderhandelingen weder gebragt werden op dat terrein, waarvan zij nooit hadden behooren verplaatst te zijn, namelijk dat van *bemiddeling*.

» Met betrekking tot het traktaat tusschen Holland en Belgie hadden de Conferentiën van den ondergeteekende met den voornaamsten *secretaris van Staat* van Z. Britt. M. voor de *buitenlandsche zaken*, en met Z. Exc. den Baron *von Wessenberg* eenen niet minder gelukkigen uitslag. Alles scheen dus, in de eerste dagen van Augustus, het einde der onderhandelingen te voorspellen en de bepalingen, welke door het hof van 's Gravenhage en door de Conferentie van Londen wederzijds zijn toegestemd, zijn thans zoo zeer vastgesteld (*agreed upon*), dat het niet mogelijk schijnt, dat eenige overweging er de onderteekening van kan vertragen. Niet te min heeft de Koning der Nederlanden met leedwezen gezien, dat de Conferentie tot dus verre het volvoeren eener daad heeft uitgesteld, welke zoo gebiedend, in het belang des algemeenen vredes, geëischt wordt.

» Ter zelfder tijd kan de Nederlandsche regering eene daadzaak niet ontgaan zijn, die, ofschoon niet in officiele en diplomatische mededeelingen vermeld, niet te min van algemeene bekendheid is, namelijk, dat, terwijl te 's Gravenhage stappen ter verzoening worden gedaan, het revolutionaire Belgie, in stede van dit voorbeeld te volgen, zich meer afkeerig van eenige schikking heeft betoond, alle onderhandeling geweigerd heeft, begonnen heeft zijne aanmati-

gingen te vermeerderen en dagelijks nieuwe eischen te voorschijn te brengen, en wel tot zulk eene hoogte, dat daardoor niet alleen alles wordt omver geworpen wat de Conferentie als regtvaardig en billijk heeft beschouwd, maar zelfs wordt afgeweken van de wezenlijke bepalingen der 24 artikelen, welke in een traktaat tusschen Belgie en de vijf hoven zijn veranderd.

« Het kabinet der Nederlanden wil niet onderzoeken of dit vreemde verschijnsel moet toegeschreven worden aan het oorspronkelijke beginsel van den opstand, die uit wanorde voortkwam, en die vreest in eenig gevestigd stelsel, hoegenaamd, het zaad van deszelfs eigen verderf te vinden dan wel aan andere oorzaken; maar het heeft zich niet kunnen verbergen, dat, wanneer het langer hieromtrent zweeg, men deszelfs opofferen aan zwakheid zou toeschrijven, terwijl zij toch alleen door eene opregte liefde voor den vrede ingegeven werden.

« In dezen staat van zaken heeft de ondergeteekende in last, om van de Conferentie te Londen te vorderen, in een zoo kort tijdsbestek als mogelijk is, de onderteekening van het traktaat van scheiding tusschen Nederland en Belgie, op den voet als bepaald is bij de Nederlandsche nota's van den 30 Junij en den 25 Julij.

« Staatsstormen hebben over het hoofd van Zijne Majesteit geloeid, gelijk zij dit over het hoofd zijner verhevene voorouders gedaan hebben. Nederland heeft, onder derzelver leiding, eeuwen van gevaar, van beproevingen en van roem doorgestaan; en deszelfs duur gekochte ondervinding bewijst, dat eene natie over de grootste rampen zegeviert, wanneer zij hare eigen waarde niet verloochent.

« De Koning zal er voor waken, dat de vruchten dier ondervinding niet verloren gaan; en, terwijl hij met vertrouwen den uitslag der onderhandelingen van de Conferentie te Londen afwacht, overeenkomstig de mate van rijpheid waartoe de onderhandeling tusschen haar en de Nederlandsche regering gekomen is, werpt Zijne Majesteit alle verantwoordelijkheid van zich af, wegens de verwikkelingen, welke uit nieuwe vertragingen ontstaan kunnen, en verklaart openlijk, dat hij nimmer aan het schrikbeeld der omwenteling de dierbaarste belangen en regten van Holland zal opofferen; dat het vrije volk, over welks lot hij geroepen is te waken, met vertrouwen op de Voorzienigheid, in staat zal zijn alles te wederstaan wat de vijanden van openbare rust en van de onafhankelijkheid der natien mogten wenschen aan hetzelve op te leggen; en dat, wanneer in het uiterste een wreed noodlot zijne Godsdienstige verwachtingen mogt bedreigen, die verderfelijke uitslag tevens het Europesche stelsel en de rust der wereld met zich zal medeslepen.

« De ondergeteekende, enz.

«VAN ZUYLEN VAN NYEVELT."

MENGELINGEN.

EIGENAARDIGHEDEN EN GEWOONTEN DER *NOORD-AMERIKANEN.*

(Uit een Reisverhaal).

Wij sloten een genoegelijken dag in *New-Jersey*, met bezoeken, in gezelschap van aangename togtgenooten, der hellende vlakken, die in stede van sluizen op het *Morris-kanaal* in gebruik zijn.

Dit is een hoogst belangrijke inrigting; het is eene van de duizende, die toonen dat het volk van *Amerika* het meest ondernemende ter wereld is. Men berigtte mij dat dit gewigtige kanaal, waardoor de wateren van de *Hudson* en de *Delaware* worden in gemeenschap gebragt, eene engte heeft van honderd mijlen, en gedurende dien afstand eene afwisseling van grondhelling ten bedrage van zestien honderd voet ondergaat. Hiervan zijn veertien honderd voet waterrijzing bewerkt door hellende vlakken. Die vlakken hebben door elkander zestig voet helling en moeten circa veertig ton dragen. De tot het doorvaren derzelven benoodigde tijd is twaalf minuten op honderd voet perpendiculaire hoogte. De onkosten zijn minder dan een derde van hetgeen zoude vereischt worden, wanneer sluizen dezelfde rijzing moesten verschaffen. Wanneer wij nog verdere kanalen mogten aanleggen, alsdan zou het der moeite waardig zijn hierop aandachtig te wezen.

Dit *Morris-kanaal* is voorzeker een buitengewoon gewrocht; het heeft niet alleen eene oploopende helling van zestien honderd voet, maar loopt zelfs op een zeker punt langs de zijde eens bergs, ter hoogte van dertig voet boven het hoogste gebouw der beneden liggende stad *Paterson*; op eene andere plaats doorsnijdt het de watervallen van de *Passiac* in eene steenen waterleiding, 60 voet boven het water van de rivier. Deze grootste arbeid is voor een groot gedeelte deszelfs daarzijn verschuldigd aan den vaderlandlievenden en wetenschappelijken ijver van den Heer *Cadwallader Colden.*

Er is in het nationale karakter der *Amerikanen* geene hoedanigheid, welke zoo veel eerbied en bewondering inboezemt als de stoutheid, waarmede openbare werken worden ondernomen en doorgezet. Niets stuit hen, zoodra zij slechts met eenigen grond hoop op eenig winstgevend resultaat kunnen voeden. Deze hoedanigheid is het, welke, uit het midden van bosschen, met zulk eene onbegrijpelijke snelheid geheele steden heeft doen te voorschijn treden; en kon men hen slechts met redenen van grond doen gelooven, dat ergens in den *Oceaan* een schat *dollars* lag verborgen, zoo twijfel ik geenszins of binnen achttien maanden tijds zou men een regtstreeks naar dat punt leidende fraai gedekte spoorweg derwaarts zijn aangelegd.

SCHEEPS-TIJDING.

TE BRAAMSPUNT AANGEKOMEN:

Den 29 November, het Nederlandsch Kofschip *de Jonge Evert*, Kapt. J. J. KIERS, is den 19 October uit Texel gezeild, Passagiers: de Heeren *H. Scheen* met Echtgenoot en Kind, en *Hieronimus Hiener;* ligt *quarantaine.*

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.